

W.Mistele - O Trancendentnu

O transcendentnu

Jedním z úkolů v Bráně k opravdovému zasvěcení je přijít do kontaktu se strážným andělem. Také se snažíme setkat a identifikovat s Božskou Prozřetelností v jejích čtyřech aspektech – všeobjímající lásce, moci, moudrosti a nesmrtelnosti. To jsou velmi vysoké ideály a cíle. Navrhuji, aby se student na úplném začátku praxe zamyslel nad vlastním smyslem toho, co je pro něho svaté a transcendentní.

Podle mytologa Josepha Campbella, první a úvodní podmínka, kterou jakýkoliv mytologický nebo duchovní trénink musí obsahovat a naplnit, je probuzení a naplnění posvátnou úctou a bázní. Je možné vnímat život jako plný světla a zázraku. To je mentální uskutečnění. Je to záležitost vnímání – cesta zakoušení světa jako něčeho nového.

Život, jak je vykreslen mytologiemi, překypuje tajemností. Je jak hrozivý tak fascinující. Je plný hrůzy a kouzel. V něm se setkáváme s nebezpečím a krásou, neznámou i skutečnou láskou.

Je v nich (mýtech) mystické, citové probuzení či duchovní znovuzrození, které je základní pro plné žití života. S nimi jsme schopni vykročit z našich identit a sociálních rolí a získat pohled na to, kým jsme. Současně skrze kontakt s těmito mýtickými archetypy objevíme široký duchovní prostor, existující v nás samých, místo, kde můžeme zkoumat tyto zdroje a poklady, které nejlépe naplní naše životy.

(Následující text je z eseje o duchu Jachilovi). První funkce každého náboženství nebo duchovní cvičební soustavy je přivést člověka do stavu transcendentna. Transcedence v nás rozvine stav mysli, který je zcela nezávislý a oddělený od života. Navíc je tak zářivý, že můžeme obejmout s plnou touhou vše, co v životě potkáme.

Druidové vytvářejí ve své mysli háj stromů nebo kamenný kruh na astrální pláni. Tam se volně setkávají a nacházejí inspiraci všech moudrých mužů a žen jejich tradice. Tam potkávají bohyně a oslavují slunovrat.

Když je druid ve svém vnitřním háji, je tam celou svou představivostí. Je to bdělý sen

a jeho pohoda a mír jsou úplné. Když se setká s potížemi nebo vyrušením ve své duši, nebo když zažije něco traumatického v osobním životě, háj mu nabídne podporu.

Současně problémy v jeho vnějším životě slouží jako podněty k hlubšímu zkoumání duchovních zdrojů nabízených hájem. Cesta musí být dostatečně hluboká, aby obsáhla moudře a s láskou vše, co v životě zažívá. Touto cestou jsou jeho osobní problémy odhaleny a transformovány skrze plnění duchovního úkolu.

Představa transcendentna, coby centra háje nebo kruhu, se stává posvatým místem, kde se setkává moudrost a radost pramenící ze všech životních zkušeností. Navíc můžeme neustále cestovat od středu kruhu, abychom mohli růst a zažívat nové věci. Růst znamená vyjít ven, zaměřit se na specifické úkoly a následně se vrátit k jednotě.

Druidova osobní duchovní cesta je symbolizována osobním hájem. Touží samozřejmě sdílet svou cestu a svatou představu s ostatními. Existuje proto společný háj, jehož je členem. To je háj, kam moudří všech věků jeho tradice přicházejí, aby sdíleli své zkušenosti a inspiraci. Představa je pak jakousi zárukou. Zabraňuje pocitu izolace. Místo pocitu vzteku nebo zoufalství, když objeví vlastní temnotu, nalezne druid radost a sílu ve výzvách, které před ním leží. Má styky a zdroje, jež mu pomáhají na cestě.

Cvičení: zkoumání vlastního transcendentna

Na pár minut uvažujte nad tím, co je pro vás svaté. Co je největším zdrojem vaší inspirace? Kde a kdy jste se setkali s největší krásou, zázrakem, bázní a tajemstvím? Kdy jste v sobě cítili nejvíce života, byli jste plni naděje a radosti? Kdy s vámi láska sdílela své největší poklady a dary?

Tyto otázky zodpovíte zkoumáním svých osobních zkušeností. Ale osobní v tomto případě také obsahuje nadlidskou hloubku. Musíte cítit energii a světlo v pozadí vašich zkušeností. To vás teprve přivede do kontaktu s pojmem "svatého". V tomto momentu jste schopni vidět život z velké dálky, jako když stojíte mimo a díváte se na něj. Zároveň s tím se otevřou hlubiny života a prolouvají skrze vás.

Někteří lidé si představí a vzpomenou na určitá místa, kde byli, nebo na lidi, se

kterými se setkali. Ostatním pocity vyplavou samy na povrch. Když si přejete vyvolat představu svatého, představte si také, že se můžete znovu spojit s tímto zážitkem, kdykoliv se vám zlíbí.

Svaté je místo v mysli a srdci, jako střed kruhu, kam se vracíte zas a znova. Je to místo, kam vstoupíte, kdykoliv začínáte duchovní cestu. To je to, co vás provází, a kam se vracíte. Vaše zážitky vám umožní obohatit smysl "svatého". Jeho síla roste s tím, jak se identifikujete s akášou, jediným světlem, které září skrze vesmír, jež někteří nazývají Božskou Prozřetelností.

Kdykoliv jste ve víru velkých potíží, konfliktů a stavů zmatenosti, můžete vstoupit do středu kruhu, symbolizujícího akášu. Tam podstoupíte stopování na vnitřní pláni nebo sérii meditací pro hledání zdrojů a zážitků, které vám pomohou být více efektivní v životě. Akáša, střed kruhu, háje, váš vnitřní chrám nebo svaté místo, je tam, kde začínáte své cesty, a kam se z nich opět vracíte.

Tam dochází k procesu, setkávání se a včlenění základu všeho, co jste se naučili. Je tam radost, kterou jste si přinesli z cest do neznáma. Z této psychologické a duchovní perspektivy se potíže a problémy stanou příležitostmi. Obsahují v sobě element velké práce, kterou podstupujeme, abychom transformovali sebe a svět skrze sílu lásky.

Duchovní komunita

Náš individuální smysl pro "svaté" není izolovanou a privátní záležitostí. Patříme do duchovních komunit. Jsou i jiní, stejní jako my, kteří si přejí naplno zažít a oslavovat velká mystéria života. Proto, současně s naší individuální symbolikou a představou svatého, existuje také kolektivní představa.

Druid má svůj osobní háj, kam chodí pracovat. Existuje však také kolektivní háj, jež je místem na vnitřní pláni. Součástí našeho cvičení je pokračovat a představovat si, jak by toto místo setkání mělo vypadat.

V deváté kapitole Brány k opravdovému zasvěcení udává Bardon cvičení vztahující se k zvládnutí čtyř základních božských kvalit. Říká: „Skutečně moudrý adept, který vždy uvažuje čtyři elementy při svém rozvoji, bude prezentovat Božský plán ve čtyřech aspektech ve vztahu k zákonům univerza - všemohoucnosti, korespondující s

ohnivým živlem, vševědoucnosti a moudrosti, patřící vzdušnému živlu, všudypřítomnosti s vodním živlem a nesmrtelnosti se zemním principem.“ Když kontemplujete a vstoupíte do těchto božských vlastností, „meditace musí být tak hluboká, tak přesvědčivá, že se astrální tělo stane identické, tak jak je, s morální dokonalostí.“

Bardonova práce je zaměřena na individuální přístup. Určitě existuje také kolektiv nebo komunita těch, kteří se snaží ovládnout a oslavovat nejvyšší světlo akáši nebo Božské Prozřetelnosti. Jak bylo výše uvedeno, pro mága je božské prezentováno ve čtyřech kvalitách. Jako cvičení si zkuste vzít všechny tyto čtyři aspekty a představte si, jak by vypadala společnost, která je oddána ztělesnění těchto kvalit.

Pokud přemýšlíte o komunitě milujících lidí, představte si, jak by taková vypadala. Představte si ji jako komunitu ve skutečném světě. Představte si ji a zakoušejte ji konkrétně, jako zážitek na vnitřní úrovni. Jako když všichni na zemi, kteří chtějí milovat celým srdcem, se sejdou každý s každým, aby sdíleli celé širé pole zážitků. Navštivte toto místo na vnitřní úrovni. Zaneste ho do svého srdce.

Mnoho v magii se vztahuje k síle představivosti. Pokud si dokážete něco představit a zakusit to jako stoprocentně skutečné, pak se to daleko snadněji manifestuje. Už to vlastně máte ve svém srdci, myslí a pocitech. Ti, kdo s vámi přijdou do kontaktu, mohou vnímat přítomnost a vliv těchto manifestujících se představ. Toto cvičení pak slouží k vylepšení vibrací světa, ve kterém se nacházíme. Představy slouží jako mentální a astrální nástroje pro základ telepatických raportů a komunikace s ostatními. Při tom jsme ponořeni (do), živeni a inspirováni těmi, kteří sdílejí stejné vysoké ideály.